సామగానం

మల్లాది రామకృష్ణశాస్త్రి

— విని... ఏమీ చెప్పకుండా ఊరుకున్నాము... వెళ్ళిపోయినాడు.

మరునాడు మళ్ళా వచ్చి... ఆ సంగతే చెప్పాడు. నవ్వి వేళాకోళం చేశాను...

మూడోనాడు... సగం విని... మొగం వాచేటట్లు చివాట్లు పెట్టి పంపించాము.

అంతకన్నా ఏమిటి చేయడం?... అసలు అందులో ఏముంది, ఒకరు ఆర్చేందుకూ, తీర్చేందుకూ?

కలలు ఎందుకు వస్తాయి?... తిన్న తిండి సరిగా అరగనప్పుడు, అమాం బాపతు గానూ... ఎదురు రొమ్ముమీద చేతులు వేసుకు పడుకుంటే... ప్రత్యేకం భయం వేసేట్టుగా... కలలు... వస్తాయని అబాలగోపాలమూ తెలిసిన సంగతి...

కలలో— ఏమేమి వస్తాయి?... ఎవడి అదృష్టము వాడిది... అందలం ఎక్కినట్లుగానూ... ముక్కూ మన్నూ కాకుండా క్రింద బోర్లపడినట్లుగానూ... అనుకున్నవన్నీ... అయే యోగ్యత లేకపోతే... ఆ కోరికలన్నీ మనసులో వెక్కిపెట్టిని నెమరువపడి... అవి మనకు అంతు చిక్కని ధోరణిలో అల్లా, యిల్లా కలల్లో చిగిరిస్తాయి... ఇది, నా మతం కాదు; మనకన్న కొమ్ములు తిరిగినవాళ్ళు... ఎన్నో ధక్కా మొక్కీలు తిన్నమీదట తేల్చిన... సిద్ధాంతం...

కలలకు అర్థం ఏమిటి?... ఒకటేమిటి, కోటి. చెప్పేవాడి తాహతుమబట్టి ఎన్ని విలవలు వలవలయినా అల్లవచ్చును... అవి నిజమవుతాయా? ఏమో, ఎవరు చూసి వచ్చారు?... అవవచ్చు, కాకపోనూ వచ్చును... తెల్లవారగట్ల వచ్చినవి చాలావరకు అయితీరుతవని... పెద్దవాళ్ళు చెపుతుంటారు... కాని, నికరంగా అయి తీరవలెనని శాసనం లేదు... నాకు మాత్రం, ఎంత మాత్రమూ నమ్మకం లేదు

లక్ష్మయ్యకు... మొదటిరోజున కలవచ్చినప్పుడు... నిదుర లేచేటప్పుడు అంతా పూర్తిగా జ్ఞాపకం లేదటకాని... ఆ మనిషి అప్పటికీ కళ్ళకు కట్టినట్టుగా ఉన్నది... ఇక రోజూ... ఆ రోజు వచ్చిన కలే, వీసపాలన్నా మార్పు ఏమీ లేకుండా!—

ఆమె ఎక్కడో ఎరుగున్న మొగమే. కాని పోల్చుకోలేడు— ఎరుగుండట మంటే... రోజూ నిదురలో కలిసి మెలిసి ఉంటూండటం చేతనా అంటే, అదికాదట. మొదటిసారి కనబడినప్పటినుంచీ... అలాగే తోస్తూన్నదట...

ఎలా ఉంటుంది?... ఏమో? ఇలా, ఇలా అని ప్రత్యేకం చెప్పదగినదేదీ కనుపించదు... అందరు ఆడవాళ్ళలాగానే వుంటుంది. కాని, ఏదో మొత్తానికి ఉండి ఉండాలి. ఇదీ అని చెప్పలేకపోతున్నాడు కాని...

పోనీ... ఆఖరుకు... విధవా... సధవా?— ఆ మాత్రం అన్నా... చెప్పగలడా?... ఏమో, అదీ అనుమానమే. ఎందుచేతనంటే... తలకట్టు ఉన్నదన్న మాటే కాని... యిక యితర పునిస్త్రీ లక్షణాలేమీ లేవు... అంటే... మామూలుగా... మెళ్ళో పుస్తెలు... పూసలూ... కాళ్ళకు మట్టెలూ... ముఖానా... చేతులకు ఉన్నవీ అంటే... అవి యీ కాలంలో అందరికీ ఉంటున్నవి. అందువల్ల చప్పన ఫలానా అని చెప్పడానికి వల్లకాదు... కాని మొత్తానికి నిగ్గుతీస్తే పునిస్త్రీ అనడం కన్న...

సరే... అయితే... పోనీ ఒకటనుకుందాం. ఒక్కొక్కప్పుడు జాతకంలో అలాటివి అంటూ వుంటే... ప్రత్యక్షంగా జరగకపోయినా... యిలా, ఆ దోషం అంతటితో శాంతించడానికి... అనడమూ కద్దు. అలాంటిదేమన్నావుందా?... లేదు, నిక్షేపం లాంటి జాతకము!

మరి... ఇప్పుడు ఏమిటి చేయడం?

చేయడానికి ఏం వుంది, వాడి ముఖం కాకపోతేను... కలలోకి... ఎవరో పనీపాటా లేకుండా వస్తూంటే... ఏం మునిగిపోయింది? వచ్చేదానికి బుద్ధిలేకపోతే... లక్ష్మయ్య ఏండ్లు వచ్చిన సంసారి... వీడికన్నా వుండవద్దూ?

వింటే ఎవరన్నా ఏమనుకుంటారు?— నాతో తప్ప ఎవరితోనూ ఈ సంగతి చెప్పలేదు... అయితే మాత్రం ఒరిగిందేముందీ?... ముక్కూ మూతీ మూసుకు కూర్చోకుండా?— నాతో కాదు... బ్రహ్మదేవుడితో చెప్పినా... ఆరుస్తాడా— తీరుస్తాడా?—

ఇప్పుడు ఏం చేయాలి?— అదిగో, ఆ వెర్రివేషాలే కూడవన్నది! ఏమిటి చేసేది!— ఏం చేయాలని అభిప్రాయం? —

ఎవరో— ఎలా తెలుస్తుంది? ముప్పైమూడుకోట్ల జనాభా... జీవించినదే ఉంటూంటే... ఎక్కడని, ఏ దేశంలో అని... విచారించడం? యిప్పటిదే అని మాత్రం ఎలా?... ఏ యుగం నాటితో... ఎందుకు కాకూడదూ?...

ఎన్ని చెప్పినా లాభం లేదు. ఎల్లాగైనా ఆమె ఎవరో... కంటపడేదాకా... ఇంకో ఆలోచనే లేదు... ఏమీ మనస్సుకు ఎక్కడం లేదు...

సరే... కర్మం జాలక అలాటి ఆడది అంటూ ఉండి... చప్పన దేశాలు గాలించగా ఎక్కడో కనబడిందే అనుకో... అప్పుడు ఏమిటిరా...? అప్పటి మాట అప్పుడు చూసుకోవచ్చును... ముందు కనబడటం అంటూ వుండనీ...

మన ఊళ్ళో... తెలిసినంతవరకూ... ఉహు... ఎక్కడా అలాటి ఆమె తగులలేదు. నీలాటి రేవులూ... సర్కారు బావులూ... అక్కడ కాపలా వేయడం... తెల్లవారగట్లనే లేచి రోజుకు ఒక్కొక్క పేట చొప్పన... తెల్లవారే లోపున గస్తీ తిరుగుతూ... ఇంటి ముందుర ఊడ్చి నీళ్లుజల్లుతూ ముగ్గువేసే... వితంతువులను పరకాయించి చూడటం... ఇంకా... ఏకాదశి నాడు, గుళ్ళల్లోనూ... హరికథలూ, వీధినాటకాల దగ్గిర... కార్తీకస్నానాలూ, మాఘస్నానాలూ... పర్వాలప్పుడు సముద్రానికి... వీలయినంతవరకు శక్తివంచన లేకుండా... చూసి... అక్కడకు... అక్కడ యిక లాభంలేదు అని తేల్చుకున్నాడు... చూడటం అంటే ... బయట కనపడిన వాళ్ళనే కాని... యింటి యింటికీ వెళ్ళి... 'ఏమండీ మీ ఇంట్లో... ఇలాంటి వితంతులెవరైనా ఉన్నారా? చూడాలి, పనుంది... ఉంటే దయచేసి ఒక మారు యిలా పిలుస్తారా? మీరు, రోజూ కలలోకి వెళుతున్నారే, అతడు మిమ్మల్ని వెదుక్కుంటూ వచ్చాడు...' అని అడగటానికి వీలున్నట్టయితే... క్షుణ్ణంగా చెప్పవచ్చును... ఆ ఊళ్ళో ఆమె లేదూ, అని...

తిరిగి... తిరిగి... కొన్నాళ్ళకు దానితో దిమ్మతిరిగి... బుద్ధివస్తుందేమో ననుకున్నాను. కాని లక్ష్మయ్యది రాక్షసత్వం. మూటాముల్లే కట్టుకుని బయలుదేరుతానన్నాడు దేశం మీదికి... ఉషకు... అనిరుద్ధుడెవరో ముందు తెలుసునా?... పోనీ మనకెందుకు అని, ఎవడో వెధవాయ కలలో కనపడినాడు అని ఊరుకుందా?.... ఏం, మనం మటుకు తక్కువ తిన్నామా?... ఏం లోటూ, తిరిగేందుకు సత్తువ వున్నది... తిరగడానికి సత్తుగా వున్నది. ఎందుకు మానుకోవాలీ?... ఏదో ఆమీ తుమీ తేలకుండా?... పట్టుబడితే ... దాని సంగతేదో తేలకుండా నిదురపోవడమేనా?—

లక్ష్మయ్య... అలా దున్నపోతులాగా కాకుండా కొంచెం చిన్నవాడైనట్ల యితే... 'ఎప్పుడూ ఇలాటి వెధవ వేషాలు వేయవుగడ— వెయ్యవుగండ...' అని పట్టుకు దవడ వాయగొట్టి వుందును... కాని, యిప్పుడేం చేయడం... నానాగడ్డికరచి... బ్రతికివున్న వాళ్ళ పొట్టకు కూడా సరిగా తినకుండా

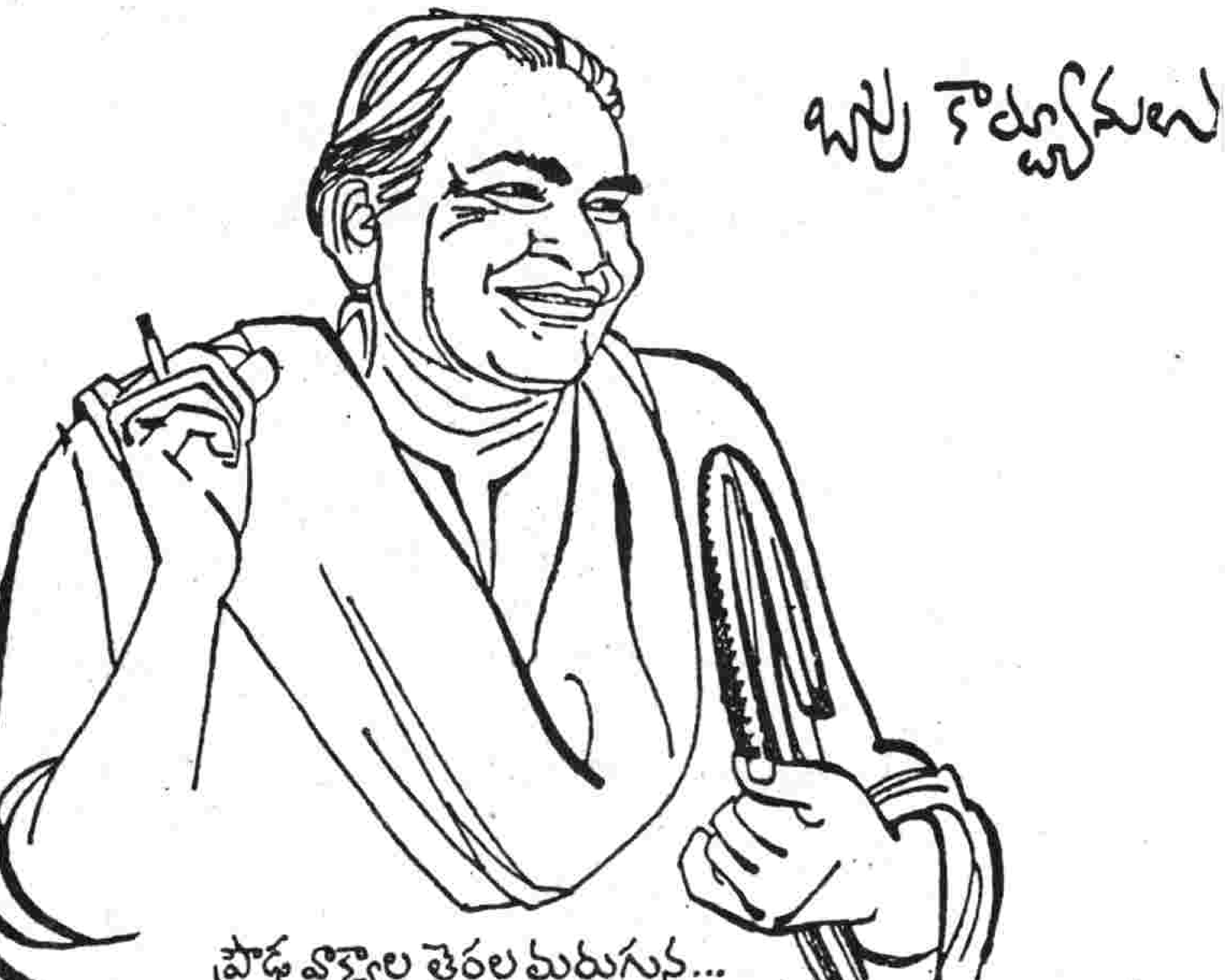

ప్రౌఢ వాక్యాల తెరల మరుగున...
దోబూచులాడు... ముగ్ధభావాలతో....
వన్నెలాడిలా... కన్నెతేడిలా... వయ్యారాలు పోయే...
తేనె తేటల... తెలుగు మాటల... రంగుల హొరంగులతో
తెలుగువాడి జీవిత జీమూతాన్ని ఒత్తిగించి... తెల్లని
చల్లని... చక్కని... చిక్కని... కథాశరచ్చంద్రికలు
వెలయించి–
పడుచు గుండెలు గుబగుబలాడించి...
మనసుకందని అందాలను భాషకు ఓంచి...
బ్రతుకులో!... కైతలో... బయస్కోపు స్కోపులో
అచ్చెర లచ్చల పచ్చిచమత్కారాలు పండించుకుంటూ
అలనాటి పాండురంగ విభుని పదగుంభనలా
పాండీబజారు దర్బారులో నిలచి.....
ఎవరన్నా మహానుభావులు?
ఓహో! వచన రచనకు మేస్త్రి!
సాహో! రామకృష్ణశాస్త్రి!

వీడేదో ఉద్ధరించుతాడని... లప్పంతా వీడికే కట్టిపోయిన... ఆ తండ్రి ముండావాడిని మనసులో ఛెడామడా తిట్టి... నీ కర్మానికి ఎవరు కర్తలు? అనుకుని... 'సరే... పోయిరా... ఏ ఊరు వెళ్ళినా, ఈ పంపిణీ మీదనే వెదకుతూండు... కాకపోతే... పోనీ, నీకు చేతనైనట్టుగా భోగట్టాచేయి.. వచ్చేటప్పుడు వట్టి చేతులతో మాత్రం రాక, వుల్లాయ వేమవరం వెళ్ళినట్టుగా, ఎందుకన్నా మంచిది, కొంత దైవ సాహాయ్యం కూడా వుండాలి కమక, బయలుదేరేవాడు సత్యనారాయణ వ్రతమూ, వెంకటేశ్వరులకు దీపారాధనా చేసుకుని... కోరిక ఫలిస్తే ఏటేటా అలా చేసుకుంటూంటానని... ఇద్దరమూ కలిసి కొండకు వస్తామని మొక్కుకో...'

'సరే... నేను చెప్పవలసినవన్నీ చెప్పాను... క్షేమంగా వెళ్ళి లాభంగా రా... ఎన్నడన్నా ఓ ఉత్తరంముక్క... నీకు తీరికవుంటే సుమా... రాసిపారేస్తూ ఉండు...' ఇలా, పైకి సామంగావే అని... సాగనంపాము.

ఇంకో యావ ఏం లేదు గనుకనా, ఎప్పుడూ అదే జ్ఞాపకం ఉండడానికి?... ఎవడన్నా ఎరుగున్నవాడు అప్పడప్పుడు... లక్ష్మయ్య ఈ మధ్య ఎక్కడా కనిపించడం లేదేం... ఎక్కడికి వెళ్ళాడు... ఎందుకు... యిలాటి బారవ– ప్రశ్నలు వేసినప్పుడు మాత్రం... లక్ష్మయ్య అవస్థ... నా ఊహలో కళ్ళకు కట్టేది... వాడినీ, రైలులో పక్క కూర్చున్నవాళ్ళు యిలాటి ప్రశ్నలే వేస్తారు... ఎక్కడికి?– సరే ఏదో ఫలానా ఊరికి! ఏం పనిమీద... బంధువులెవరన్నా వున్నారా... ఏమని సమాధానం చెవుతాడు?... కలలో ఎవరో సకేశి కనబడ్డది, ఆవిడ కంటబడటం కోసం బయలుదేరావని... నిజం చెవుతాడా?... విన్నవాళ్ళు చెప్పాహటి వుచ్చుకుంటారు; పై స్టేషను రాగానే... ఆ పెట్టెలోనుంచి దింవుతారు. దిగవంటే పోలీసును పిలిచి... పిచ్చివాడని... అతనికి అప్పగిస్తారు... ఏమీ జవాబు చెప్పకుండా ఊరు కుంటాడా– వీడికెంతనిక్కు! అని ఒకడు, ఏం చూసుకుని అంత పొగరు? అని యింకొకడు... వీడేం ఆకాశంనుంచి దిగివచ్చాడా... మాట మాట్లాడడానికే అంత యిదా?... అని కార్పణ్యంతో... చేతనైనంత వరకూ నాలుగువైపుల నుండి కాల్చేచూపులు చూసి... ఆ తరువాత ఎలుకమీదా, పిల్లిమీదా పెట్టి, ఏదో లోకాభిరామాయణంగా... మాటలతో చంపేస్తారు. ఎట్లైనా కంఠానికే పట్టుకుంటుంది. సరి... ఆ అవస్థ ఎలాగో తప్పించుకుంటాడు... అన్నీ... లౌక్యంగా... అబద్ధాలే ఆడి... అంతటితో గడచి బయటపడతాడా?– అడుగడుగుకీ ఎవరి వంకన్నా– పరాకున ఒకసారికి రెండుమార్లు చూస్తే పక్కను తోడుగా వుంటే ఏ ముసలమ్మ అయినా అది చూడటం సంభవించెనా...' 'ఏం... నీకేం పోయేకాలం వచ్చింది? ఎందుకూ దానివంక అలా ఉరిమి ఉరిమి చూస్తావు... నీ గుడ్లు పీకించేస్తాను చూసుకో... నలుగురినీ పిలిచి నోట గడ్డిపెట్టిస్తాను... ఏం... నీకు దానిలాంటివారు లేరూ? తల్లీతోడూ అంతా తగులబడిపోయిందా? కళ్ళు ఊరుకుండకపోతే... యింత కారం సన్నగా తాల్చికొట్టుకో... యిదే' నరుసను యక్షులూ, పక్షులూ హడలిపోయేట్టుగా... తిట్టి తిట్టి... ఏమిటో అని చోద్యం చూడటానికి పోగయినవారు నలుగురూ నాలుగు మాటలూ అని... మరీ కర్మం తప్పిజారితే... సున్నంలోకి ఎముక లేకుండా... పాపం... అంతా తలుచుకుంటే, నవ్వు వచ్చేది– కోపమూ వచ్చేది... జాలీ వేసేది... యిదంతా బయటకు పొక్కనీయకుండా... వాడి యోగక్షేమం అడిగిన వాడితో 'ఏమో లక్ష్మయ్య నాకూ కనబడటం లేదు– కనబడి చాలా రోజులయింది–' అని టూకీగా జవాబుచెప్పి తప్పించుకుంటూ వుండేవాడిని... నిజానికి అంతేకూడాను. ఎక్కడ తిరుగుతున్నాడో, ఏం అఘోరిస్తూన్నాడో... వాడి అజాపజా తెలియలేదు.

ఎక్కడికి పోతాడు?... ఏమౌతాడు, రేపేపాటికి యిల్లూ యిల్లాలూ ఎక్కడ వున్నారా అని మళ్ళా వెదుక్కుంటూ రాడూ?...

అలాగే... రానే వచ్చాడు.

కనబడటంతోనే... అంతదూరాన్నుంచే... 'ఏంరా, ఏమైంది?– కాయా పండా?' అని పొల్లుకేకగా పలుకరించాను. లక్ష్మయ్య దగ్గరకు వచ్చి... నా చేయి పట్టుకుని... నింపాదిగా 'చెప్తాలి... యింటికి వెళుదాము రా' అని మెల్లగా అన్నాడు. 'కనబడ్డదా లేదా... ముందు ఆ సంగతి చెప్ప తరువాత భారతమంతా కానిద్దువుగాని...' అని, చెప్పేదాకా.... అక్కడే నిలవేశాను.

లక్ష్మయ్య, నదురుడుగా... తల ఊగించాడు. 'ఊహు, అలాకాదు, నోటివెంట చెప్ప'మని సాగదీసి, 'అవు'ననిపించాను.

'కనబడిందన్న మాటేనా?'

'ఆహా'

'ఎక్కడ?'

'కనబడిందిగా... ఎక్కడనైతేనేం

'అడిగినది ఒకటీ... చెప్పేదొకటీనా?'

' చెవుతూంటినిగా'

'ఏమిటి, నీ ముఖం! అంత అంతఃపురాంగన అయి... ఆమె పేరే... యీ పాపాత్ముడు వినడానికి వీలులేకపోతే... పోనీలే... ఇక్కడనే వుట్టికట్టుకు ఊరేగు...'

'అది కాదు... చెప్పడానికి సిగ్గవుతూంది'

'ఏం... అచ్చంగా కోతిలాగా వుందా?...'

ఆంధ్రజ్యోతి దీపావళి ప్రత్యేక సంచిక –'98.

ఎబ్బే!... చెపితే... నేను వెర్రివాడననుకుంటావేమోనని భయం. అంతేకాని...'

'–అది ఏనాడో నీకు వుండవలసింది. ఉంటే, యిందాకా వచ్చేదా వ్యవహారం?... యింకా నీకు అదువూ అజ్ఞా ఏమిటి?– చెప్పు–'

'చెప్పనా...'

'పోనీలే మానేయి...'

'ఎవరూ కారు... నా భార్యే!'

లక్ష్మయ్యవంక... నిలువుగ్రుడ్లు వేసుకు చూశాను. 'వాడికా, నాకా, మతిపోయింది!'

'అందుకనే, నీవు నమ్మవనే... చెప్పడానికి సందేహించింది!... కాళ్ళు బలపాలు కట్టేట్టుగా... యిన్నాళ్ళనుంచీ తిరిగి... విసుగెత్తి... నాలుగురోజుల పాటు యింటి పట్టునవుండి, మళ్ళా బయలుదేరుదామని... నిన్న సాయంకాలం మెయిలులో వచ్చాను. ఇంటికి చేరుకునేటప్పటికి కనుచీకటి పడుతూ వుంది... మా ఆవిడ తలుపు తీసింది... నా కళ్ళను నేను నమ్మలేకపోయివాను. మొదట, ఎప్పుడూ అదే పలవరింత కావడం చేత... అలా భ్రమపడుతున్నానేమో అనుకున్నాను; కాదు. మా యిల్లాలే. తలంటిపోసుకున్నది కాబోలు... అందుచేత నిరాభరణ సుందరి. ఒళ్ళు తుడుచుకుంటూన్నదో ఏమో, నా పిలుపు వినబడేటప్పటికి చప్పన– ఎదురు గుండా వంకెను నా మల్లుపంచే కవబడితే అది చుట్టుకు వచ్చినట్లుంది... ఏమైతేనేం... మూడుమూర్తులా... నా కలలో అంతకాలం కనిపించింది... ఆ మూర్తే... నాకు సందేహం ఏమీ లేదు, మనసు యిన్నాళ్ళనుంచీ పడిన యాతన గడిచి గట్టెక్కినందుకు... శాంతిగా, దానిలో అది 'అమ్మయ్యా!' అనుకుని ఊరడిల్లింది... ఆమెను చూచినకొద్దీ... నా గుండె కుదుటపడింది... మా ఆవిడకు, నా గొడవంతా ఏం తెలుసునూ పాపం... 'ఏమిటండీ... అలా చూస్తారూ' అని రెట్టించుతూ వన్ను, నా వాలకం చూసి తెల్లబోవడం మొదలు పెట్టింది... 'ఏమీలేద'ని ఆమెకు వచ్చచెప్పేటప్పటికి రాత్రి తాతలు దిగివచ్చారు...' అని ముగించాడు లక్ష్మయ్య.

నాకు లోపల నవ్వు ఆగడంలేదు.. కాని, పైకి తొణకకుండా...

'అయితే... పెద్దచిక్కే వచ్చిందే' అన్నాను.

'ఏంఅన్నాడు ఆదుర్దాగా...'

'అవును, నీవు ఇకనుండి ఎవరితో చేయడం కావురం?...'

'అంటే...'

ఇంటావిడ అనుకుంటే... మనసు ఒప్పదు. కాదనుకుంటే... అలాటి కానిపని చేయడానికి... నీలాటి శ్రోత్రియుడికి... మనసు ఒప్పదు... చూస్తూ చూస్తూ రండాగమనం...'

'అప్రాచ్యవు మాట యిలాటిదేదో అంటావనే అనుకున్నాను... అన్నంతపనీ చేశావు...'

'అన్నంతపనీ చేస్తే– నీవు యిన్ని ఆటలు ఆడేవాడివా?... ఒళ్ళు పొగరుకాకపోతే... ఊ...'

లక్ష్మయ్య తలవంచుకుని ఒకటే పరుగు. ఈ అక్కసుతో రేవు భోజ వానికి మాత్రం పిలవడు. వ్రతం -ఎలాగూ చేస్తాడు మళ్ళా, కోరిక ఫలించినందుకు. చేయకపోతే ఎక్కడ పడవ మునుగుతుందో అని భయంకాదూ!–

మర్చిపోండి కష్టాల కిరోసిన్‌ను!

కాబ్‌సన్స్ ఎల్‌పి గ్యాస్ తెచ్చుకోండి

అందుబాటైన ధర

తక్షణం లభిస్తోంది

మోయడం తేలిక

- **మీ బడ్జెట్‌కు తగినది** - రూ 1255/– మాత్రమే చెల్లించండి. ఇందులో గ్యాస్ ఖరీదు, రెగ్యులేటర్ ధర, మీకు తిరిగి వచ్చే రూ 650/– సిలిండర్ డిపాజిట్ వున్నాయి.
- **సరైన సైజు** - 5.5 కిలోల కాబ్‌సన్స్ ఎల్‌పి గ్యాస్ సిలిండర్‌ను సులభంగా తీసుకెళ్లవచ్చు. రీఫిల్ ధర కూడా తక్కువే.
- **తక్షణం లభ్యం** - ఎల్లవేళలా రీఫిల్స్ మీకు లభిస్తాయి. దేశమంతటా విస్తృతమైన డీలర్ నెట్‌వర్క్ వుండడంతో బాటు 17 బాట్లింగ్ ప్లాంట్లు కూడా వుండటం వల్ల ఇది సాధ్యం.

ఇన్ని సౌకర్యాలున్న ఈ గ్యాస్ సిలిండరు నలుగురైదుగురున్న కుటుంబానికి 20-25 రోజులు వస్తుంది.

- **"కాబ్‌సన్స్" నమ్మదగ్గ పేరు** - ఎల్‌పిజి వ్యాపారంలో అగ్రగామిగా భారతదేశంలో 20 సంవత్సరాలకుపైగా అనుభవం గల కాబ్‌సన్స్ గ్రూప్‌కి చెందిన కాబ్‌సన్స్ ఇండస్ట్రీస్ లిమిటెడ్ వారు ప్రపంచంలో ఎల్‌పిజి వ్యాపారంలో అగ్రస్థానంలో వున్న ఎస్‌హెచ్‌వి వారి భాగస్వామ్యంతో కాబ్‌సన్స్ ఎల్‌పి గ్యాస్‌ను మీకు అందిస్తున్నారు.

KABSONS LP GAS ANAND ANUBHAV OFFER

ఆనంద్ అనుభవ్ ఆఫరు గురించి మా డీలరును సంప్రదించండి.

KABSONS L P GAS తెలివైన ఎంపిక

FCB•ULKA 50286

ప్రముఖమైన స్టోర్సులన్నిటిలోనూ లభిస్తుంది.

MEMBER KABSONS GROUP

కార్పొరేట్ ఆఫీస్: కాబ్‌సన్స్ ఇండస్ట్రీస్ లిమిటెడ్ 8-2-351/R/8 రోడ్ నెం. 3, బంజారాహిల్స్, హైదరాబాద్ - 500 004. ఫోన్: 3358201/2
రీజనల్ ఆఫీస్ 8-3-1087, ప్లాట్ నెం. 48, శ్రీనగర్ కాలనీ, హైదరాబాద్. ఫోన్: 3740227